

[Guldberg.]

men, at disse monetære spørgsmål bliver løst, og der er en nøje sammenhæng med behovet for en fælles energipolitik og for en udvikling af fælles forskning på væsentlige industrielle områder. Al tale om fælles social- og regionalpolitik har heller ikke meget indhold, hvis de fundamentale økonomiske opgaver ikke kan løses i fællesskab.

Vi mener ikke, at Fællesskabet skal leve i en lukket verden, og derfor må vi også erkende, at Fællesskabet ikke kan løse sine egne indre problemer, uden at det kommer til at ske under indflydelse af og under påvirkning af forholdet til den øvrige verden, og allerede af den grund er det da nødvendigt også at følge hr. Tindemans' hovedsynspunkt på EF's forhold til omverdenen. I politiske spørgsmål må vi i stigende grad optræde sammen over for den øvrige verden. Det, minder jeg om, kom da også klart frem fra udenrigsministeren i den debat, vi havde for nylig om dette spørgsmål. Dette er fremragende demonstreret gennem den samarbejdsaftale, der er truffet mellem 46 udviklingslande og EF, og det ses i en lang række initiativer, som alle kan henføres under overskriften samarbejde og udvikling.

Men det er også nødvendigt at fastslå, at som verden i dag er, hvor der er oprustning i Øst og organiseret vold og terror mange steder, da er problemerne om sikkerhed og politisk frihed et fællesproblem for de vest-europæiske lande, som vi aldrig har kunnet forestille os at vi skulle løse uden i samarbejde med De Forenede Stater. Men de kan sandelig heller ikke løses, uden at de europæiske lande selv sørger for at holde orden i deres eget hus og selv sørger for at tilvejebringe de midler, der er nødvendige for at beskytte deres sikkerhed og deres politiske frihed.

Derfor må vi give hr. Tindemans ret i, at også sikkerheds- og forsvarspolitiske problemer hører med i de fælles opgaver, og at det første og fornuftige skridt er, at vi søger i fuld respekt af vore aftaler og alliancer gennem forskning og industrielt samarbejde at udvikle en fælles europæisk produktion af det udstyr, som skal til, for at vi kan bevare vor sikkerhed og frihed i samarbejde med De Forenede Stater.

I hr. Tindemans' rapport er der et inter-

essant afsnit, hvor der tales om et nyt samfund; det skal ses i sammenhæng med det, han kalder menneskets Europa. Det kunne være interessant at benytte en hel debat til at komme nærmere ind på mange af de tanker, der her er fremsat, men det tillader tiden ikke. Jeg bliver derfor nødt til først og fremmest at beskæftige mig med de ting, der har mere direkte praktisk betydning for beslutninger, der må træffes i den nærmeste fremtid. Men alligevel vil jeg gerne understrege, at den fortsatte udvikling af Det europæiske Fællesskab forudsætter, at vi i stigende grad skaber forståelse for, i hvilket omfang Fællesskabet allerede fører en politik, som har betydning også for de enkelte mennesker, hvad enten de optræder i den ene eller den anden egenskab, f.eks. som forbrugere, som har betydning for miljø, og som har betydning for vores bevægelsesfrihed.

Det er vigtigt, at dette forstås, og her vil jeg gerne vende mig til en ting, som jeg må beklage. Vi har nu inden for ganske kort tid haft tre ministertaler her i tinget, vi har haft statsministerens og udenrigsøkonomi-ministerens i dag, og vi havde udenrigsministerens tale forleden, og jeg vil da gerne generelt sige om dem, som jeg allerede har sagt ved en tidligere lejlighed, at vel, vi er ikke enige om alting, og det behøver man heller ikke at være, men vi kan da ikke andet end sige, at når vi ser ansvarlige regeringsmedlemmers udtalelser på disse områder, så dækker de i stort omfang de hovedsynspunkter, vi også har, og jeg betragter dem også som en positiv holdning over for en udvikling af det europæiske samarbejde — vel praktisk og vel forsigtigt, og der er mange ting, vi ikke behøver at være helt enige om. Men dette er dog det generelle indtryk, og det er nu tredje gang, regeringen her i tinget i løbet af ganske kort tid giver udtryk for dette. Men så kommer jeg også til at sige, at så må man også i Danmarks interesse sørge for ikke at opretholde en tvetydig opfattelse af Danmark, således som den i virkeligheden er uden for Danmark. Uden for Danmark betragtes vi aldeles ikke på den måde. Vi betragtes som en lille kræmmernation, som er gået ind og har fået nogle vældige økonomiske fordele, og som laver vrøvl over alt, som aldrig nogen sinde er parat til at række en hånd ud